Európai Parlament
2014-2019

Plenárisülés-dokumentum

B8-0053/2016

14.1.2016

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján

a kolumbiai békefolyamatról
(2015/3033(RSP))

Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Ilhan Kyuchyuk, Louis Michel, Jozo Radoš, Marietje Schaake, Pavel Telička, Johannes Cornelis van Baalen
az ALDE képviselőcsoport nevében

B8-0053/2016

Az Európai Parlament állásfoglalása a kolumbiai békefolyamatról (2015/3033(RSP))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a kolumbiai helyzetről, köztük az emberi jogi helyzetről szóló számos állásfoglalására,

– tekintettel az egyrészről Kolumbia és Peru, másrészről az Európai Unió és tagállamai között létrejött, 2012. június 26-án Brüsszelben aláírt többoldalú kereskedelmi megállapodásra,

– tekintettel az EU és a CELAC között a kolumbiai kormány és a Kolumbiai Forradalmi Fegyveres Erők (FARC) közötti belső konfliktus lezárásáról tartott második brüsszeli csúcstalálkozóhoz az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésbe delegált EP-küldöttség által intézett üzenet 44. bekezdésére, valamint a második EU–CELAC csúcstalálkozó végén, 2015. június 11-én elfogadott Brüsszeli Nyilatkozatra,

– tekintettel Federica Mogherininek, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a kolumbiai átmeneti igazságszolgáltatásra irányuló megállapodásról szóló 2015. szeptember 24-i nyilatkozatára, valamint 2015. október 1-jei és november 4-i nyilatkozataira, amelyekben az EU kolumbiai békefolyamattal foglalkozó különmegbízottjának nevezi ki Eamon Gilmore-t, Írország volt miniszterelnök-helyettesét, kereskedelmi és külügyminiszterét,

– tekintettel az Európai Unió és Kolumbia között a közelmúltban, 2015. december 2-án aláírt vízummentességi megállapodásra,

– tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel az EU és Kolumbia 2013 óta szoros gazdasági és kereskedelmi együttműködési keretet tart fenn, amelyet az egyrészről Kolumbia és Peru, másrészről az Európai Unió és tagállamai közötti többoldalú kereskedelmi megállapodás hozott létre azzal a végső céllal, hogy a kereskedelmen túlmutató – a béke, az emberi jogok, a demokrácia és az állampolgárok jóléte megszilárdítását is magában foglaló – szövetségeket alakítsanak ki;

B. mivel Juan Manuel Santos kolumbiai elnök 2014. november 4-én látogatást tett Brüsszelbe Herman Van Rompuy, az Európai Tanács akkori elnöke, és Federica Mogherini alelnök/főképviselő teljes támogatása mellett;

C. mivel ez a szoros kapcsolat a közös érdekeltségbe tartozó témák széles körére terjed ki, például a békére irányuló erőfeszítésekre, a terrorizmus és a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelemre;

D. mivel a kolumbiai kormány és a FARC közötti párbeszédre (Mesa de Diálogo) 2012. augusztus 26-án, Havannában (Kuba) került sor, amelyet a konfliktus lezárásáról és stabil, tartós béke megteremtéséről szóló általános megállapodás aláírása követett,

teljesítve ezzel a kolumbiai lakosság ama vágyát, hogy békében élhessen;

E. mivel a havannai tárgyalások egyes szakaszaiban a tárgyaló felek között megállapodás született egy átfogó vidékfejlesztési reformról, a politikai részvételről és a béke megteremtését célzó demokratikus nyitásról, az illegális kábítószerek problémájának megoldásáról, az igazság tisztázásáról és a konfliktus áldozatainak kártérítéséről;

F. mivel 2015. szeptember 23-án a kolumbiai kormány és a FARC egy, a nemzetközi jognak megfelelő, különleges béketeremtő joghatóság felállításáról szóló megállapodás megkötését jelentette be, amelynek célja, hogy érvényre juttassa az áldozatok jogait, és hozzájáruljon a tartós béke megteremtéséhez; mivel a felek hozzájárultak egy olyan átfogó rendszer megvalósításához, amelynek elemei az igazság tisztázása, az igazságszolgáltatás, a jóvátétel, valamint a konfliktus kiújulásának megakadályozása, beleértve egy, az igazság tisztázását, az egymás mellett élést és a konfliktus kiújulásának elkerülését célzó bizottság létrehozását, illetve az áldozatok kártérítésére és a büntetlenség felszámolására irányuló megállapodást ; mivel e megállapodást követően mindkét fél elfogadta, hogy a béke megteremtésének legkésőbbi határideje 2016. március 23-a;

G. mivel a több mint 50 éven át tartó és több millió áldozattal járó belső konfliktust lezáró szilárd és tartós kolumbiai béke megvalósítása alapvetően fontos nemcsak Kolumbia, de az Európai Unió és a nemzetközi közösség számára is; mivel Federica Mogherini alelnök/főképviselő 2015. november 4-én találkozott Eamon Gilmore-ral, a kolumbiai békefolyamattal foglalkozó különmegbízottjával, nyomatékosan hangsúlyozva, hogy az EU elsőrangú feladatnak tekinti a békefolyamat támogatását;

H. mivel a mostanáig elért előrelépés ezidáig a konfliktusrendezési folyamat pozitív példájának tekinthető; mivel a békefolyamat folyamatos erőfeszítéseket igényel;

1. támogatásáról biztosítja és melegen üdvözli a kolumbiai kormány és a FARC arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a fenti időpontig megállapodás szülessen az átfogó vidékfejlesztési reformról, a politikai részvételről és a demokratikus nyitásról a béke megteremtése, az illegális kábítószerek problémájának megoldása, valamint egy, az igazság tisztázását, az egymás mellett élést és a konfliktus kiújulásának elkerülését célzó bizottságot is magában foglaló különleges béketeremtő joghatóság létrehozása céljából;

2. elítéli a konfliktus által okozott valamennyi szenvedést; úgy véli, hogy e megállapodások döntő előrelépést jelentenek a végleges, szilárd és tartós, büntetlenséget kizáró békemegállapodás legkésőbb 2016. március 23-i megkötése felé, amely fél évszázados belső fegyveres konfliktusnak fog véget vetni, és elsősorban a konfliktus áldozatainak jogát fogja szem előtt tartani, az elszenvedett fizikai, erkölcsi és anyagi károk teljes, igazságos és méltányos megtérítése érdekében;

3. arra ösztönzi a folyamatban részt vevő összes felet, hogy a tartós béke érdekében továbbra is konstruktív módon törekedjenek a konfliktus időtálló rendezésére és a megállapodások maradéktalan végrehajtására;

4. hangsúlyozza a társadalmi megbékélésre irányuló programok kidolgozásának fontosságát, mivel ezek alapvetően szükségesek a sok-sok éven át tartó, rengeteg

áldozattal járó erőszak felszámolásához;

5. elismeri a kolumbiai kormány és a FARC által egyaránt tanúsított politikai erőfeszítéseket, realizmust és kitartást, valamint az áldozatokat képviselő szervezetek, a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom által betöltött szerep fontosságát a nézetkülönbségek közelítése és a kötelezettségvállalás légkörének fokozatos megteremtése során, lehetővé téve a tárgyalások továbblendítését az összes kolumbiai polgár által vágyott, szilárd és tartós béke megteremtése érdekében, és garantálva, hogy a konfliktus nem fog megismétlődni;

6. ismételten hangsúlyozza, hogy az erőszak nem lehet a politikai küzdelem legitim módja, és felszólítja az ezt valló személyeket, hogy fogadják el a demokráciát annak minden következményével és követelményével együtt – első lépésként pedig véglegesen tegyék le és szolgáltassák be fegyvereiket, nézeteiket és törekvéseiket pedig a demokratikus szabályoknak és a jogállamiságnak megfelelően juttassák érvényre;

7. elismeri a Kuba és Norvégia mint garanciavállaló országok, illetve a Chile és Venezuela mint a békefolyamatot kísérő országok által játszott fontos szerepet, valamint a kolumbiai béke eléréséhez hozzájáruló erőfeszítéseiket;

8. üdvözli Federica Mogherini alelnök/főképviselő 2015. október 1-jei határozatát, amelyben kinevezi Eamon Gilmore-t a kolumbiai békefolyamattal foglalkozó különmegbízottjának; vállalja, hogy megtesz minden erőfeszítést annak érdekében, hogy az új különmegbízott a lehető leghamarabb rendelkezzen e fontos feladat sikeres teljesítéséhez szükséges valamennyi költségvetési forrással;

9. megismétli, hogy minden lehetséges módon kész támogatni a végleges békemegállapodás végrehajtását, és újólag felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy hozzanak létre egy, a konfliktust követő időszakot kísérő vagyonkezelői alapot;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, valamint Kolumbia kormányának és kongresszusának.